

مشق از روی دست فرشتگان

مرضیه وزیری مقدم

صریر

سرشناسه: وزیری مقدم، مرتضیه، ۱۳۵۴
عنوان و نام پدیدآور: مشق از روی دست فرشتگان / مرتضیه وزیری مقدم
مشخصات نشر: تهران: صریح، ۱۳۹۳
مشخصات ظاهری: ۱۵۲ ص.

شابک: ۸-۰۱۴-۳۳۱-۶۰۰-۹۷۸-۵۵۰۰۰ ریا

موضوع: داستان‌های فارسی، قرن ۱۴
شناسه افزوده: سازمان نشر آثار و ارزش‌های مشارکت زنان در دفاع مقدس، نشر صریح

رده بندی کنگره: ۳۹۳/۴۳۵/۱۶۲۵ DSR

رده بندی دیویی: ۹۲۲-۰۸۴۳-۹۵۵

شماره کتابشناسی ملی: ۳۴۶۱۸۵۳

بنیاد حفظ آثار و نشر ارزش‌های دفاع مقدس

مشق از روی دست فرشتگان

مرتضیه وزیری مقدم

طراح جلد: ملحه مهدوی‌زاد ■ صفحه‌آرا: سمیه روح‌اللهی
نوبت چاپ: اول / ۹۳ ■ شمارگان: ۱۵۰۰ نسخه
شابک: ۸-۰۱۴-۳۳۱-۶۰۰-۹۷۸-۵۵۰۰۰ قیمت: ۵۵۰۰۰ ریا

تهران ■ خیابان شهید بهشتی ■ خیابان شهید سرافراز
کوچه دوم ■ شماره ۱۷ ■ طبقه چهارم
مرکز بخش: خیابان انقلاب ■ روبه‌روی دانشگاه تهران
پلاک ۱۲۶۶ ■ تلفن و فاکس: ۸۰۸۴۱۰۶۶

سازمان نشر آثار و ارزش‌های مشارکت زنان

در دفاع مقدس

تلفن: ۸۸۵۲۸۹۰۳ ■ ۸۸۵۲۸۹۰۵

فهرست:

..... ۱۱	اشاره
..... ۱۵	باید به سبک زندگی اهمیت دهیم
..... ۱۷	همیشه آبی او آبی بود
..... ۲۵	پیشرفت در مفهوم اسلامی
..... ۲۷	گاز انبر اول با من است
..... ۲۹	هدف، ایجاد یک تمدن نوین اسلامی
..... ۳۱	اسارت بهترین مکان خلافتها بود
..... ۳۹	بخش اصلی تمدن، عقل معاش
..... ۴۱	شیک پوش بود اما ساده پوش بود
..... ۵۳	ضعف در فرهنگ کار جمعی
..... ۵۵	روژه اش را با شربت شهادت افطار کرد
..... ۵۹	رفتار ما بخش حقیقی و واقعی تمدن
..... ۶۱	اگر خدا رئیس دادگاه باشد
..... ۶۵	تدوین فرهنگ زندگی
..... ۶۷	گوینده اولین مرگ بر شاه
..... ۷۱	بر اساس ایمان، سبک زندگی انتخاب می شود
..... ۷۳	ساده بود اهل کثرت نبود
..... ۷۵	اسلام، الگوی انسان سازی است
..... ۷۷	او همیشه خوش نظر بود

.....۸۵	سلوک علمی، تمدن سازی نوین اسلامی
.....۸۷	اولین و آخرین دیکته اش ۱۹ بود
.....۸۹	...فرهنگ غرب، مهاجم است
.....۹۳	آذرماه با آذر ازدواج کرد
.....۹۹	خصوصیات فرهنگ غربی
.....۱۰۱	بچه های کوچک برای تشیع آمده بودند
.....۱۰۲	شرط رسیدن به تمدن اسلامی
.....۱۰۵	کارش را عبادت حساب می کرد.
.....۱۰۷	رسالت اصلی، فرهنگ سازی
.....۱۰۹	مادر دست درد نکنه
.....۱۱۵	هنر ایزار غربی ها
.....۱۱۷	باز داری کفر منو در میاری
.....۱۲۷	در ظاهر دینی در باطن سکولاریسم.
.....۱۲۹	فقط سه روز زندگی مشترک
.....۱۳۵	آسیب شناسی سبک زندگی
.....۱۳۷	آدم دنیا رو تو چشماش می بینه
.....۱۴۱	مردم خوابند
.....۱۵۰	باید امانتش را پس داد
.....۱۵۱	فرهنگ سازی لازم است

اشاره:

آنگاه که دانشمندان و جامعه شناسان معبر جهان، غرق در مناقشات آکادمیک انسان شناسی و جامعه شناسی بودند و برای رد یا تأیید فرضیه‌های مختلف نظریه پردازان معاصر و فقید در بررسی راه‌های دست یابی به "سبک زندگی" با هم مجادله می‌کردند تا به بهترین نوع از سبک زندگی بشر دست یابند، در گوشه ای دیگر از این کره خاکی، انسان‌هایی وجود داشتند که آرام آرام ایده آل‌ترین سبک زندگی را شکل داده و تدوین می‌کردند. انسان‌هایی که برای دفاع در برابر تجاوز، گرد هم جمع شده بودند. تجاوز کشور عراق به کشور نوپای جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۳۵۹.

این انسان‌های مصمم، خطوط اول دشمن بعثی را به آسانی فتح می‌کردند. خطوطی که با مشورت غربی‌ها احداث شده بود. خط دفاعی ماژینو و خط دفاعی موسوم به بارلو، برگرفته از نام شخصی به نام مهندس بارلو، استراتژیست ارتش اسرائیل بود که در جنگ اعراب و اسرائیل در محل تلاقی صحرای سینا و کانال سوئز، احداث کرده بود. این رزمندگان با رفتار و

زندگی خود در جبهه فرهنگی نیز بیکار نبودند بلکه موفقیت بیشتری حاصل کردند و خاکریزهای استراتژیک تری را فتح کردند. آنان فرضیه های بزرگ جامعه شناسانی همچون "آلفرد آدلر" و "اروینگ گافمن" از پیشنهاد نظریه سبک زندگی را یکی پس از دیگری پشت سر گذاشته و سبک زندگی دینی جدیدی را پایه گذاری کردند.

رزمندگان، پیروزی بر متجاوز را بر محور اخلاق مداری پایه گذاری کرده بودند و با دیدگاه برگرفته از دین مبین اسلام، سبک واقعی زندگی جدید و موفق را از دل جنگ بیرون کشیده و بنیان نهادند.

از آنجا که بخشی از مفاد نظریه های ارائه شده غربی پیرامون سبک زندگی با دستورات دین مغایرت دارد، برای همه مردم جهان قابل برداشت نیست اما سبک زندگی تجربه شده مورد بحث، قابل تجویز برای همه جوامع بشری می باشد و این از پویایی و مدرن بودن دین مبین اسلام سرچشمه می گیرد. رزمندگان که در جامعه ای کوچک و به دور از زندگی شهری با مرارت و مشقت ناشی از جنگ همراه با مصائب خاص آن شرایط، زندگی می کردند، از روزهای آغازین جنگ با روحیه ی بسیار خوب روش زندگی نوین خود را می نوشتند. آنان تشخیص دادند کنار مشکلات جنگ، نیاز به تعریف خط مشی جدید برای روزمرگی خویش دارند. زندگی در جنگ را آغاز کردند. آنان رفتارهای خوب و انسانی خود، نشأت گرفته از اعتقادات دینی را با تکرار و ممارست به سبکی تبدیل می کردند که امروز می توانیم آن را "سبک زندگی در شرایط جنگ" بنامیم.

پس از فروکش کردن شعله های آتش جنگ، جامعه شکل گرفته رزمندگان می بایست به خاستگاه اصلی خود در شهرها و روستاهای کشور منتقل شود. این جمعیت در جامعه بزرگ کشور خود تقسیم شدند. شکاف میان جامعه

رزمندگان و دور افتادن آنان از هم، می‌رفت تا باعث استحاله فرهنگ غنی و سبک نوین زندگی آنان شود.

با گذشت بیش از بیست و پنج سال از پایان جنگ تصور می‌شد سبک زندگی دینی رزمندگان فراموش گردد و به خاطرات بپیوند اما واقعیت این است که در گذر زمان، بذره‌های سبک زندگی رزمندگان که در سر تا سر کشور پراکنده شده بود، در محیط مناسب بعد از جنگ در زمین مستعد جامعه جای گرفت و جوانه زد، ریشه دواند و می‌رود تا در آینده شاهد رشد نهال آن باشیم. رشد نهالی به نام سبک زندگی دینی.

از سوی دیگر هنگامی که در بررسی ابعاد مختلف جنگ به نتایج اجتماعی جنگ پرداخته می‌شود، با اندازه‌گیری معیارهای به جای مانده از جنگ بر ماهیت جنگی که دفاع مقدس بود، قضاوت می‌شود. می‌توان اذعان داشت دفاع از سوی مردم ایران در برابر تجاوز، یک دفاع حق طلبانه و اخلاق محور و انسانی بوده است. از آن جهت که حاصل به جای مانده از هشت سال جنگ برای جامعه جمهوری اسلامی ایران «سبک زندگی» است. حال چطور از دل جنگ، آتش و خون، زندگی متولد می‌شود نیاز به بررسی یک روز از زندگی رزمندگان دارد.

در خاطرات رزمندگان، به رفتارهای برجسته‌ای اشاره می‌شود که به مرور زمان برای آنان نهادینه شده است و آنها را با ممارست اجرا کردند و دیگران را تشویق به این کار می‌کردند. مجموع این رفتارهای نیکو را «سبک زندگی» می‌نامیم.

روایت یک روز از زندگی رزمندگان، نشان خواهد داد که آنان چگونه سبک زندگی خویش را منطبق بر دستورات اخلاقی دین بنا نهادند. از جمله آن می‌توان به چند نمونه اشاره کرد.

اهل تهجد و نماز شب بودند. نمازهای یومیه خود را به جماعت می خواندند. سحرخیز بودند. هر روز بعد از نماز و نیایش مقید به انجام ورزش گروهی بودند. صبحانه، ناهار و شام خود را گروهی بر سر یک سفره میل می کردند. قبل و بعد از غذا دعا می خواندند. ساده ترین غذا را تناول می کردند. در هر فرصتی مطالعه می کردند. هر روز بصورت منظم در کلاس درس و آموزش شرکت می کردند. اهل تذکر و امر به معروف و نهی از منکر بودند. در همه حال نظافت پوشاک، بدن، محیط زندگی و... را رعایت می کردند. بسیار صرفه جو بودند. در رعایت اموال بیت المال تعصب داشتند. از دروغ، غیب و تهمت به شدت دوری می کردند و با کسانی که رعایت نمی کردند به شدت اما با مهربانی برخورد می کردند. به بزرگترها احترام می گذاشتند. در هر حال به یکدیگر سرکشی کرده و از حال هم با خبر بودند. در انجام کارهای عام المنفعه پیش قدم بودند. به محیط زیست احترام می گذاشتند. در سخت ترین شرایط آموزش و جنگ، از عصبانیت دوری کرده و با قرائت ذکری به آرامش می رسیدند. به یکدیگر قرض می دادند. با هم عقد اخوت و برادری می بستند. مقید به حفظ روزانه حدیث و قرائت قرآن بودند. اینها برخی از رفتارهای روزانه رزمندگان بود که با رضایت کامل آن را انجام می دادند. رزمندگان نمی دانستند روزی فرا می رسد که توجه متفکرین جهان و نگاه آیندگان به زندگی کوتاه اما عمیق آنها معطوف خواهد شد. روزی فرا خواهد رسید که سبک زندگی رزمندگان در معتبرترین دانشگاه های جهان تدریس و الگوی جهانیان خواهد شد. **إِنَّ شَاءَ**